

■ Musa Ələkbərli

ÖLÜMÜ ÖLDÜRÜB GƏLƏK DÜNYAYA

Gəl elə yol seçək sonu olmasın,
Təzədən vurulaq mələk dünyaya.
Ayrılıq səmtinə yönü olmasın,
Ölümü öldürüb gələk dünyaya!
Sonra qəh-qəh çəkib gülək dünyaya.

Gəl elə yol seçək ucsuz-bucaqsız,
Orda bir insanın izi olmasın.
Bizi itirməsin vaxtlı, ya vaxtsız,
Nə də “get” deməyə üzü olmasın.
Yeni bir ünvan da verək dünyaya,
Ölümü öldürüb gələk dünyaya!

Qoy o yol başlasın yerin altından,
Keçsin göylərin də yeddi qatından.
Allahın özündən, kainatından,
Diləyək bir sonsuz dilək dünyaya,
Ölümü öldürüb gələk dünyaya!

Yol gedək biz zaman, əsr bilməyək,
Heç yerdə, heç nədə kəsir bilməyək.
Tanrım, sənin olsun bu sirr, bilməyək,
Bəlkə, heç o deyil gerek dünyaya,
Ölümü öldürüb gələk dünyaya!

Bir sonsuz həvəslə biz gedək onu,
Deməyək hardadır bu yolun sonu.
Silək bu yollardan xofu, qorxunu,
Ancaq ürək verək, ürək dünyaya
Ölümü öldürüb gələk dünyaya!

Bir sevgi başlayaq uzun, lap uzun,
Sonuna çatmayaq ancaq sonsuzun.
Qoy qıraq şaxını şaxtanın, buzun
Xoş nəzərlə baxsın fələk dünyaya,
Ölümü öldürüb gələk dünyaya!

SÖZ

*Ver sözə ehyə ki...
M.Füzuli*

Mətniylə, məğziylə mənzilə çatmaz
Duyğu ələyindən ələnməyən söz.
Hər könlü oxşamaz, hər qəlbə yatmaz
Sevgiyə, istəyə bələnməyən söz.

Şeirində, misranda əsər, uçunar,
Qurduğun nizamı, ritmi uçurar.
Unanmayan yerdə baş-ayaq vurar,
Kökü-köməciylə bəllənməyən söz.

Qəlbə yük gətirər, qəlbədən yük atmaz,
Birinə çatanda, beşinə çatmaz.
Dilində heç zaman sığala yatmaz
Könlünə göylərdən çilənməyən söz.

Dəryada incitək aranmayıbdır,
Bir qız telləritək daranmayıbdır.
Sevincdən, kədərdən yaranmayıbdır,
Sevinci, kədəri bölənməyən söz.

Soyuyar dilində, o buza dönər,
Qaralan, sozalan ulduza dönər.
Çeynənə-çeynənə saqqıza dönər,
Bir mətləb üstünə gələnməyən söz.

Əks etməz tanrıdan gələn gücümü,
Seçilməz təpəri, olmaz hücumu.
Dərin dəryaların dibinə cumub,
Əngin səmalara millənməyən söz.

Aydan adlayammır, il aş a bilmir,
Ariflər yanında dil aç a bilmir.
Əsrin yaxasında gül aç a bilmir
Təşbehlə, məcazla güllənməyən söz.

Qayğıları belə cəmləndirərmə,
Könülləri belə cəmləndirərmə?
Sənin kipriyini nəmləndirərmə,
Mənim ürəyimdə sellənməyən söz?!

Özünü atmısan qanlı sellərə,
Hansı şeirin çatdı görən ellərə?
Ay Musa, çox çətin düşər dillərə
O uca eşqinlə dillənməyən söz

GƏLƏNDƏ

Gəl könüldə yaşa, ürəkdə boy at,
Hamiya xoş gələn duyğular oyat.
İki söz canlanır: ölüm və həyat...
Ortaya tanrının sirri gələndə.

Vaxt ötür, xoş günlər arxada qalır,
Sevgiylə üz-üzə insan qocalır.
Ömür-gün dostunu əlindən alır,
Bimürvət dünyanın şəri gələndə.

İllərlə bir yerdə yaşadığın kəs,
Udduğun havaymış, aldığı nəfəs.
Fələk, etibarın harda qaldı bəs
Güzəştə getmədin yeri gələndə?!

Tutuşma yanğıya, alışma oda,
İnsandan ötrüdü hər qan, hər qada.
Ölümün qorxusu yoxdu dünyada
Gələn əqidəcə diri gələndə.

Ölüm yatağında bir ana əsir,
Oğul, qız üstündə yarpaqtək əsir.
Onunsa gözləri ərini gəzir
Üzünə əcəlin təri gələndə.

Kim vida zəngini birinci çalsın,
Ortada qadınmı, kişimi qalsın?
Getdi ruh evini sahmana salsın,
Bir gün qarşıləsın əri gələndə.

SEVGİMİ

Gəl məni əfv elə başına çevir
Yenə dil-dil ötən quşuna çevir.
Son anda gözüünün yaşına çevir
Daş üstə çiçəktək solan sevgimi.

Ağrı yara vurur, dərd çapar məni,
Əgər sən itirsən kim tapar məni?!
Apar bu dünyadan, tez apar məni,
Gətirmə dünyaya yalan sevgimi.

Tufana tapşırıb, küləyə tuşla,
Hədəfə yönəldib, sürəyə tuşla.
Dərddən çat-çat olan ürəyə tuşla
Buludtək qaralıb dolan sevgimi.

Yüz dəfə, min dəfə vurulum yenə,
Sevəndə gəlirəm imana, dinə.
Tanrım, ömür boyu çox görmə mənə,
Mənim insanlara olan sevgimi.

* * *

Heyran olub baxışına tutmuşam,
Üzü ömrün yoxuşuna tutmuşam.
Səni şeir yağışına tutmuşam,
Misralarım ürəyinə damırmı?!

Hər kipriyin qana həris bir qəmə,
Bayram gəlir bir son qoyaq bu qəmə.
Sən susursan, dağ çəkirsən sinəmə,
Sinəndəki yoxsa daşımı, dəmirimi?!

Üzülənim məni üzə deyirəm,
Bu həsrətə çətin dözə deyirəm.
Mən dərdimi şeirə, sözə deyirəm,
Bu şeirlər sənə bir şey demirmi?!

ÖLÜM, ÖLMƏK İSTƏMİRƏM

Mən daha belə yaşamaq,
Belə ölmək istəmirəm.
Dünya səndən elə getdim
Bir də gəlmək istəmirəm.

Payızın gözüüm yaşıdı,
Qışın başımın daşıdı.
Yayında üzüldü canım,
Olum yazının yaşıdı.

Çöl-çəmən nə yaman batıb
Nərgizlərin qoxusuna.
Adəm yəqin bu yaz girib
Həvvanın bal yuxusuna.

İçimdə bir hönkürtü var,
Başımda bir şimşək çaxa.

Ürəyimdən oxlanam mən
Elə gözüm baxa-baxa...

Bir ömrün ağrı-acısı,
Bir yaşamın cövrü gəlir.
Sözü bitən bir şairin
Sayıqlama dövrü gəlir.

Mən daha belə ağlamaq,
Belə gülmək istəmirəm.
Bir səda var qulağımda
“Ölüm, ölmək istəmirəm”.

İBN SƏLAMA

Öz zövcən olsa da çəkmədi səni,
Leylinin sevgisiz, ruhsuz bədəni.
Yazıq İbn Səlam, taleyin sən
Məcnun taleyindən betər yandırır.

Salam, İbn Səlam, zavallı aşiq,
Yuxuma girmişdin, yuxuqarışiq
Bir ağrı, bir acı yaşadım bu gün,
Adına bir şeir başladım bu gün.

Yoxdu, zərrə qəder yoxdu günahın,
Sevginlə, qəlbinlə, eşqinlə haqdın.
Leylinin göz yaşı, Məcnunun ahı
Səni pərvanətek yandırıb yaxdı.

Sən də qurban oldun - sevgi qurbanı,
Öz evin, öz qəlbin zindana döndü.
Məcnunun göynəkli səhra tufanı,
Sənin də başında tufana döndü.

Ay günahsız adam, zavallı aşiq,
Oduna tutuşan ürəkdi, dildi.
Gözündən, könlündən daşlanan işiq
Leyliyə çatası halda deyildi.

Günahın nə idi, ay İbn Səlam,
Evləndin qəbilə adəti ilə?!
Sevdin, sevilmədin çat verdi qalan,
Öldün bu sevginin xiffəti ilə.

Leyli zövcən idi, o, sən
Əslində Məcnun da düşmənin idi.
Dözmədin Leylinin göz yaşlarına,
Dözmədin o sonsuz təlaşlarına.
Könülsüz köləyə yaxın durmadın,
Sevgisiz ürəyə yaxın durmadın.

Açılmır başımın dumanı, çəni,
Pak ruhun bu eşqi işıqlandırır.
Bəlkə buna görə taleyin məni
Məcnun taleyindən artıq yandırır.

Sən Leyli eşqini ilahi saydın,
Çat verən qəlbinlə böyütdün dərdi.
Bax bu ucalığı yaşamasaydın
Məcnun obrazına kölgə düşərdi!

MƏNİM YANIMDA KÖVRƏLDİN

Gözlərindən yağdı odum,
Nəfəs gəzdim bircə udum,
Şimşək soraqlı buludum,
Mənim yanımda kövrəldin.

Qəfil səni boğdu qəhər,
Yaxınlaşdım mən birtəhər,
Ay ömrümə doğan səhər,
Mənim yanımda kövrəldin.

Ayın işıq seli daşdı,
Necə dözüüm ürək daşdı?!
Dünya mənən doğmalaşdı,
Mənim yanımda kövrəldin.

Dürüst olsun seçim gerek,
Göz yaşını içim gerek.
Öz canımdan keçim gerek
Mənim yanımda kövrəldin.

Heç bilməzdim dada çatım,
Mən bu sayaq qəlbə yatım.
Göz yaşındı mükafatım,
Mənim yanımda kövrəldin.

Tək bülbüləm qəfəsim yox,
Bir nəğməlik həvəsim yox.
Nə yaxşı ki, heç kəsən yox,
Mənim yanımda kövrəldin.

16 noyabr 2019

WWW.KASPI.AZ